

[Henning Rasmussen]

den tilsendt lørdag morgen. Det er den behandling, kommunaludvalget får! Og så skal vi mandag starte på et udvalgsarbejde på et helt andet grundlag og afgive betænkning mandag aften af hensyn til anden behandling på dispensation i dag. På den baggrund kan man ikke forvente at et mindretal har lyst til at virke med, men det er klart, at vi alligevel gør det. Det har imidlertid bl.a. forhindret os i inden andenbehandlingen på det nye grundlag at udarbejde de ændringsforslag, som vi mener de foreliggende forslag trænger til i allerhøjeste grad, og derfor vil jeg gerne slutte af med at sige, at vi vil gerne have udvalgsarbejdet genoptaget mellem anden og tredje behandling med henblik bl.a. på at kunne udarbejde ændringsforslag til de forslag, der vil komme til at foreligge efter behandlingen i dag.

Karen Højte Jensen (KF):

Må jeg i anledning af hr. Henning Rasmussens sidste bemærkninger sige, at jeg er temmelig forundret over dette udsagn. På det møde, hvor indenrigsministeren var i samråd, foreslog jeg, at man kunne indkalde kommunaludvalget til møde fredag, men det blev faktisk afvist; hvis det ikke var blevet det, havde der været lidt bedre basis for at arbejde med tingene.

Må jeg så minde om, at baggrunden for regeringens initiativ er, at de kommunale organisationer ikke har overholdt fælleserklæringen fra 1986, den aftale, de selv var med til at indgå. Amtsrådsforeningen har for længst tilkendegivet, at aftalen ikke bliver holdt, og lige så klart har Kommunernes Landsforening, senest i udvalget i går, sagt, at kommunerne skal deponere 1,1 mia. kr. på grund af overskridelser i 1987, altså en klar tilkendegivelse fra KL om, at heller ikke primærkommunerne overholder rammen.

Vi lægger afgørende vægt på, at de offentlige udgifter holdes i ro. Hvis de offentlige udgifter igen får lov til at stige, vil det være umuligt at videreføre den økonomiske genopretningspolitik og samtidig holde skatterne i ro. Og befolkningen ønsker ikke skattestigning.

Der er grund til at knytte nogle kommentarer til de mange påstande om konsekvenserne af regeringens initiativ. Bl.a. hævdes det fra kommunal side, at hvis ikke bloktil-

skuddene var blevet reduceret, kunne en væsentlig del af den skattestigning, vi i de seneste år har oplevet i kommunerne, have været undgået. Hertil er at sige, at reduktionen alene svarer til kommunernes årlige konjunkturoverskud, overskud, som først og fremmest er opstået på grund af den økonomiske vækst, som genopretningspolitikken har skabt. Derfor er det ikke rimeligt at hævde, at de kommunale skattestigninger skyldes bloktilskudsreduktionen.

Ser vi så på de kommunale kassebeholdninger i perioden fra 1982 til begyndelsen af 1987, er disse steget fra 10,8 mia. kr. til 19 mia. kr., altså næsten en fordobling, som anskueliggør, at den kommunale økonomi ikke har været belastet af firkløverregeringens indgreb. Der er faktisk tale om en betydelig konsolidering af kommunernes finanser.

Amtskommunerne hævder, at deres bloktilskud er 2 mia. kr. for lavt. De vil få et bloktilskud på 11½ mia. kr. i 1988. Det er fastlagt sådan, at amterne kan bevare deres serviceniveau fra 1987 til 1988 ved uændret skat. Denne balance er for os vigtig. Amterne hævder, at de skulle have 2 mia. kr. mere. Må jeg her understrege, at hverken i fælleserklæringen eller andre steder er der en aftale om dette. Det er vel heller ikke rimeligt, at staten skal være med til at finansiere en eventuel serviceudvidelse.

Lad mig så indskyde, at Kommunernes Landsforening realistisk nok har accepteret et lavere bloktilskud i 1988 end i 1987 på 1 mia. kr.

Hvis amterne overholder de aftalte udgiftsrammer, er 11,5 mia. kr. tilstrækkeligt. Rammerne for amtskommunerne i 1988 vil være så rigelige, at aktiviteten, som den kendes i dag, kan opretholdes. Vel vidende at amterne ikke kan skæres over én og samme læst, er der i lovforslaget indbygget den mulighed, at aktiviteter kan finansieres ved skatteforhøjelser, og her tænker jeg naturligvis på dispensationspuljen på de 600 mill. kr., ligesom amternes lånemuligheder udvides; der er så en række amter, der kan klare sig ved kasseforbrug. Dispensationerne skal især hjælpe kommuner, som ellers ville få et driftsunderskud i 1988.

Jeg vil gerne fremhæve, at der gives en finansiel mulighed for en udgiftsvækst i forhold til den aftalte ramme på omkring 1½ mia. kr. eller 3-4 pct. Vi mener, at denne